



УДК 101+1(091).

ТВОРЧИСТЬ ЯК ЗАСІБ ДОСЯГНЕННЯ ДОВЕРШЕНОСТІ ЖИТТЯ З ТОЧКИ ЗОРУ ФІЛОСОФІЇ

Студ. А.П. Сміян, гр БДР-3-15

Наук. керівник ст.викл. Н.В.Пархоменко

Київський національний університет технологій та дизайну

Творчість - це діяльність людини, в якій вона створює нові об'єкти та якості, схеми поведінки й спілкування, нові образи та знання. Вона є вищою формою активності та самодіяльності людини. Творчість являє собою суто людську діяльність, це не лише створення суспільно значущого продукту, творчістю можна назвати всі ті «відкриття», які людина робить особисто для себе. Творчими є майже всі психічні процеси, за винятком, може, автоматизованих дій. Творчість – це потреба в самоактуалізації, повній і вільній реалізації своїх здібностей та життєвих можливостей.

Насамперед, творчість дозволяє людині самоутверджуватись як особистості і відчувати напруженість, динамізм, повноту життя і свободу. Творчість — це внутрішній вибір, самознаходження, тобто розкриття себе як передбачуваної цінності, звернення до своєї потенційності як причетності до чогось субстанційного і животворного. Це забезпечує людині вихід за межі свого обмеженого "Я" і буденності, одержувати матеріал для "заповнення" смислових "пустот" і одержувати "простір" для самореалізації, керуючись наявним і належним, самопроектуючись в минуле і майбутнє.

Аналізуючи наведені визначення, робимо загальний висновок, що творчість – це людська діяльність, у процесі якої особистість, задовольняючи потреби в реалізації своїх здібностей, створює нові знання, об'єкти, схеми поведінки, робить власні «відкриття».

Поряд із поняттям «творчість» вживається й «креативність». Креативність розглядається вченими як характеристика творчого потенціалу особистості. «Креативність – це рівень творчої обдарованості, здатності до творчості, що складає досить стійку характеристику особистості». Отже, поняття «творчість» та «креативність» характеризують особистість.

Доведено, що в соціумі невід'ємним чинником розвитку є феномен творчості без якого не існувало б культурного піднесення суспільства та культури в цілому. Творчість, безумовно, є соціокультурним феноменом, який орієнтований у своїй основі на щось нове та виражає сьогодення культури. Творчість – це особлива якість діяльності, що властива людині як соціальній істоті та сприяє зміні і розвитку всіх сфер громадського життя та, беззаперечно, дозволяє подолати різноманітні кризові стани й ситуації, які ставлять перед людиною основні питання сенсу її існування та взаємозв'язків із навколишнім світом. Тобто саме активна життєва та творча позиція сучасної особистості виступає одним із чинників подолання екзистенційної кризи. Однак проблема творчості як способу подолання екзистенційної кризи особистості, попри значний вклад дослідників різноманітних соціогуманітарних наук, ще досі не розроблена до кінця та являється перспективою майбутнього.

Феномен творчості як спосіб подолання екзистенційної кризи особистості в пору глобалізації має суттєве філософсько-соціальне підґрунтя та потребує подальшого особливого методологічного обґрунтування й дослідження.

Винахідництво, раціоналізаторство, взагалі різноманітні процеси в сучасному виробництві, в яких виявляється творчий професійний потенціал, забезпечують найбільш суттєві прогресивні зміни у виробництві й соціумі. Важливим для суспільства є не тільки генерація нових ідей і технічних рішень, а й уміння сприймати й розуміти нове, поважати свіжі, навіть незрозумілі ідеї, впроваджувати їх, не протидіяти новому.